

1. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ

Μέσο: ΡΟΔΙΑΚΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 19/06/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 25/06/2020

Σελίδα: 20

Δημογραφικός εφιάλτης: Θα είμαστε 8,5 εκατομμύρια το 2070

Στις χώρες που προβλέπεται να έχουν φθίνοντα πληθυσμό για ολόκληρη την περίοδο έως το 2070 συγκαταλέγεται η Ελλάδα, σύμφωνα με έκθεση της Κομισιόν σχετικά με την «επίδραση της δημογραφικής αλλαγής» με το στοιχείο να είναι εφιαλτικό.

Στην ίδια κατηγορία κρατών εντάσσονται επίσης η Βουλγαρία, η Ιταλία, η Λετονία, η Κροατία, η Λιθουανία, η Ουγγαρία, η Πολωνία και η Ρουμανία.

Η έκθεση παρουσιάζει τις μακροπρόθεσμες δημογραφικές τάσεις στις περιφέρειες της Ευρώπης – από το μεγαλύτερο προσδόκιμο ζωής, έως τα χαμηλότερα ποσοστά γεννήσεων, τις γηράσκουσες κοινωνίες, τα μικρότερα νοικοκυριά και την αυξανόμενη αστικοποίηση. Καταδεικνύει επίσης τη μείωση του μεριδίου της Ευρώπης στον παγκόσμιο πληθυσμό – το

οποίο αναμένεται να αντιπροσωπεύει λιγότερο από το 4% του παγκόσμιου πληθυσμού έως το 2070.

Η έκθεση αποτυπώνει τις σημαντικές διαφορές μεταξύ των περιφερειών όσον αφορά τη δημογραφική αλλαγή, καθώς και την ανάγκη να αντιμετωπιστούν οι επιπτώσεις της στην ανάπτυξη και τη βιωσιμότητα, την απασχόληση, την υγεία και τη μακροχρόνια φροντίδα σε διάφορα μέρη της Ευρώπης.

Τι δείχνει για την Ελλάδα

Σε σχέση με την πληθυσμιακή σύνθεση της Ελλάδας, η έκθεση προβλέπει ότι οι ηλικιακές ομάδες από 10% με 15% ως το 2070 και οι ομάδες από τα 70 ως τα 80+ θα διπλασιαστούν.

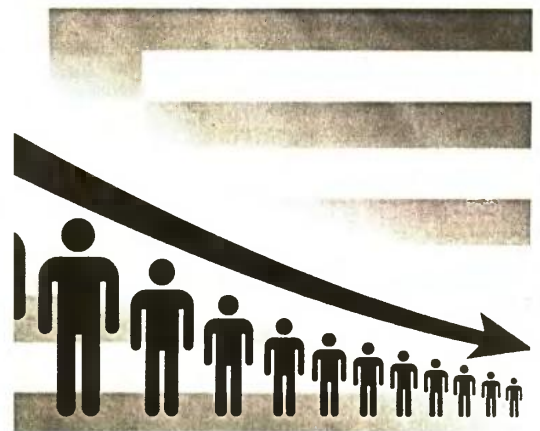
Ο πληθυσμός στο σύνολό του θα φτάσει πέσει στα 8,5 εκατομμύρια

το 2070, αλλά με μεγάλη αύξηση των ατόμων ηλικίας 65 ως 80+. Ταυτόχρονα, οι θάνατοι το 2070 θα είναι υπερδιπλάσιοι από τις γεννήσεις (130.000 με 65.000), και το ποσοστό γονιμότητας θα παραμείνει κοντά και κάτω από το 1,5.

Το προσδόκιμο ζωής κατά τη γέννηση στην Ελλάδα το 2070 θα είναι τα 86 έτη για τους άνδρες και 91 για τις γυναίκες. Τα έτη ζωής σε σύγκριση με το προσδόκιμο υγιούς ζωής το 2018 είναι 81,9 και 65,4 αντίστοιχα στο σύνολο (84,4 και 65,9 για τις γυναίκες και 79,3 και 65 για τους άνδρες).

Το 2018 ο μέσος ευρωπαϊκός όρος ήταν 1,55 παιδιά ανά γυναίκα. Το ποσοστό είναι αισθητά κάτω από τον λόγο 2,1 που θεωρείται το απαραίτητο επίπεδο διατήρησης σταθερού του πληθυσμού.

Σχεδόν καμία περιοχή της Ευρώπης δεν επιτυγχάνει αυτή την

αναλογία, όμως κάποιες περιοχές της, όπως η βορειοδυτική χερσόνησος της Ιβηρικής, η Σαρδηνία

και περιοχές της Ελλάδας βρίσκονται κάτω ακόμη και από τον λόγο 1,25.

2. ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ...

Μέσο: ΡΕΘΕΜΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .20/06/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .25/06/2020

Σελίδα: 1

ΕΦΙΑΛΤΙΚΕΣ ΟΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΜΙΣΙΟΝ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗΡΑΝΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας απειλεί τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού

Καμπανάκι για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας κρούει η έκθεση της Κομισιόν καθώς περιλαμβάνει την Ελλάδα στις χώρες που προβλέπεται να έχουν φθίνοντα πληθυσμό για τα επόμενα χρόνια έως και το 2070.

Στην ίδια κατηγορία κρατών εντάσσονται επίσης η Βουλγαρία, η Ιταλία, η Λετονία, η Κροατία, η Λιθουανία, η Ουγγαρία, η Πολωνία και η Ρουμανία.

Σύμφωνα με τις προβλέψεις της Κομισιόν λιγότεροι από δύο εργαζόμενοι θα αντιστοιχούν σε κάθε έναν ηλικιωμένο άνω των 65 ετών, σε 50 χρόνια, καθιστώντας την Ελλάδα του 2070 χώρα γερόντων και το ασφαλιστικό της σύστημα αβέβαιο.

Έτσι, ενώ σήμερα περίπου 4 ηλικιωμένοι αντιστοιχούν σε 10 εργαζόμενους, ή για την ακρίβεια σε 10 άτομα που βρίσκονται σε ηλικία εργασίας (μεταξύ 20-64 ετών), το 2070 σχεδόν 7 ηλικιωμένοι θα αντιστοιχούν σε 10 νεότερους. Στην πράξη αυτό σημαίνει, για παράδειγμα για το ασφαλιστικό σύστημα της Ελλάδας, υπό την προϋπόθεση ότι θα παραμείνει αναδιανεμητικό, ότι για την πληρωμή των συντάξεων ενός ηλικιωμένου θα υπάρχουν λιγότεροι από 2 σε ηλικία εργασίας, για να συνεισφέρουν. Με βάση τα αναλογιστικά μοντέλα της κοινωνικής ασφάλισης, για να είναι ένα σύστημα βιώσιμο, απαιτούνται 4 εργαζόμενοι για κάθε έναν συνταξιούχο και τα στοιχεία της Κομισιόν δείχνουν ότι η σχέση τείνει στο ένα προς ένα. Αναλυτικά, σύμφωνα με την έκθεση της Κομισιόν σχετικά με τις επιπτώσεις των δημογραφικών αλλαγών που συντελούνται τα τελευταία χρόνια στον κοινωνικοοικονομικό ιστό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ελλάδα έχει πληθυσμό που δεν ξεπερνά το 2,4% της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήτοι 10,7 εκατομμύρια άτομα. Με το ποσοστό γονιμότητας,

• Στις χώρες που προβλέπεται να έχουν φθίνοντα πληθυσμό για ολόκληρη την περίοδο έως το 2070 συγκαταλέγεται η Ελλάδα

δεν, να παραμένει κάτω από το 1,5, οι θάνατοι στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον θα είναι υπερδιπλάσιοι των γεννήσεων. Το διαθέσιμο εισόδημα των Ελλήνων βρίσκεται στο 68% του μέσου όρου της Ε.Ε., η κατά κεφαλήν κατανάλωση στο

78% και η πυκνότητα στα 83 άτομα ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο. Η έκθεση παρουσιάζει τις μακροπρόθεσμες δημογραφικές τάσεις στις περιφέρειες της Ευρώπης - από το μεγαλύτερο προσδόκιμο ζωής έως τα χαμηλότερα ποσοστά γεννή-

σεων, τις γηράσκουσες κοινωνίες, τα μικρότερα νοικοκυριά και την αυξανόμενη αστικοποίηση. Καταδεικνύει επίσης τη μείωση του μεριδίου της Ευρώπης στον παγκόσμιο πληθυσμό - το οποίο αναμένεται να αντιπροσωπεύει λιγότερο από το 4% του παγκόσμιου πληθυσμού έως το 2070.

Ειδικά για την Ελλάδα, η έκθεση δείχνει ότι ο πληθυσμός της χώρας μειώνεται αλλά και γερνάει επικίνδυνα. Από 10,7 εκατομμύρια άτομα ο πληθυσμός της Ελλάδας το 2019 εκτιμάται ότι θα συρρικνωθεί το 2070 στα 8,5 εκατ.

Ειδικότερα, εκτιμάται ότι οι ηλικιακές ομάδες από 10 έως 69 ετών θα συρρικνωθούν κατά 10% με 15% μέχρι το 2070. Στον αντίποδα, οι ομάδες ατόμων ηλικίας από τα 70 έως τα 80+ θα διπλασιαστούν. Ταυτόχρονα οι θάνατοι το 2070 θα είναι υπερδιπλάσιοι από τις γεννήσεις (130.000 με 65.000), και το ποσοστό γονιμότητας θα παραμείνει κοντά και κάτω από το 1,5.

Το προσδόκιμο ζωής κατά τη γέννηση στην Ελλάδα το 2070 θα είναι τα 86 έτη για τους άνδρες και 91 για τις γυναίκες. Τα έτη ζωής σε σύγκριση με το προσδόκιμο υγιούς ζωής το 2018 είναι 81,9 και 65,4 αντίστοιχα στο σύνολο (84,4 και 65,9 για τις γυναίκες και 79,3 και 65 για τους άνδρες). Η διάμεση ηλικία αυξάνεται από 45 έτη σήμερα σε 52 έτη το 2070.

Αντίστοιχη βέβαια είναι και η γενική εικόνα στην Ευρωπαϊκή Ένωση των «27» όπου η μέση ηλικία του πληθυσμού της Γηραιάς Ηπείρου αυξάνεται εδώ και χρόνια και προβλέπεται να αυξηθεί με παρόμοιο ρυθμό για άλλες δύο δεκαετίες.

3. ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΧΘΡΟΣ

Μέσο: ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 25/06/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 25/06/2020

Σελίδα: 30

30

ΚΙΒΩΤΟΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΦΥΛΛΟ 201 - 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

● επικαιρότητα

ΟΙ ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ

«Αρχισε η αντίστροφη μέτρηση»

Σοκάρουν τα στοιχεία της Κομισιόν για τη Χώρα μας, σε σχέση με την υπογεννητικότητα και τη γήρανση του πληθυσμού της. Η Ελλάδα κατατάσσεται στις πρώτες θέσεις μεταξύ των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε γηράσκοντα πληθυσμό.

Σύμφωνα με μελέτη-στοιχεία της Κομισιόν, η Ελλάδα γερνάει με γρήγορους ρυθμούς, με έναν πληθυσμό που φθίνει ραγδαία, έχοντας βυθιστεί σε ποσοστά γεννήσεων πολύ χαμηλότερα από τα απαιτούμενα για να διατηρηθεί ο πληθυσμός σταθερός.

Σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη, σε κάθε γυναίκα θα έπρεπε να αναλογούν τουλάχιστον 2,1 παιδιά, ωστόσο σχεδόν σε καμία περιοχή της Ευρώπης δεν υπάρχουν τέτοια ποσοστά, ενώ σε κάποιες το ποσοστό διαμορφώνεται κάτω από το 1,25.

Στις περιοχές αυτές κατατάσσεται και η Ελλάδα. Όπως προκύπτει από τα αποκαλυπτικά και ιδιαίτερα ανησυχητικά ευρήματα της μελέτης, στη Χώρα μας το 1960 το ποσοστό γονιμότητας ήταν 2,23.

Τη δεκαετία του 1970 ανέβηκε στο 2,4. Με την είσοδο στην Ευρωζώνη, παρά την άνοδο του βιοτικού επιπέδου, το ποσοστό "βούιπες" στο 1,25 και σήμερα διαμορφώνεται γύρω στο 1,35. Δηλαδή χαμηλότερα από τον μέσο Ευρωπαϊκό όρο του 1,55.

Τα στοιχεία είναι αμείλικτα και δείχνουν ότι το 2018 (τελευταία διαθέσιμα συγκριτικά δεδομένα από τη Eurostat) οι γεννήσεις στη Χώρα μας έφτασαν τις 86.000, ενώ οι θάνατοι ήταν 120.000. 34.000 περισσότεροι θάνατοι από γεννήσεις.

Το κλίμα δηλ. έχει προ πολλού αναστραφεί, ωστόσο οι προβλέψεις για το 2070 είναι ανατριχιαστικές, καθώς δείχνουν μία Χώρα γερόντων.

Τι συνεπάγεται αυτό πρακτικά, εκτός των άλλων συνεπειών και για την οικονομία; Σή-

Γράφει ο Σεβ. Μητροπολίτης Κισιάμου και Σελίνου **κ. Αμφιλόχιος**

μερα σε 100 εργαζόμενους αναλογούν περίπου 40 ηλικιωμένοι και ήδη το σύστημα δοκιμάζεται οριακά.

Το 2070 η αναλογία θα έχει διαμορφωθεί σε 100 εργαζόμενους να αναλογούν περίπου 65 ηλικιωμένοι άνω των εξήντα πέντε (65) ετών. Προφανείς οι συνέπειες και οι επιπτώσεις, όχι μόνο στην οικονομία, αλλά και για τη Χώρα.

Ζοφερό και αβέβαιο το μέλλον. Τα παιδιά και οι έφηβοι δεν θα ξεπερνούν το 12% του πληθυσμού, η μέση ηλικία των κατοίκων θα αγγίζει τα 50 έτη και οι οικονομικά ενεργοί πολίτες θα είναι στην καλύτερη περίπτωση 3,7 εκατομμύρια, στα επόμενα 30 χρόνια. Ο εν δυνάμει οικονομικά ενεργός πληθυσμός (ηλικίες 20 έως 69 ετών) θα μειωθεί από 7 εκατομμύρια που ήταν το 2015 σε 4,8-5,5 εκατομμύρια το 2050, ενώ ο πραγματικά ενεργός πληθυσμός δεν θα ξεπερνά τα 3,7 εκατομμύρια.

Το 2050 υπολογίζεται ότι τα άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών θα αποτελούν το 1/3 του πληθυσμού (από 20,7% που είναι σήμερα), ενώ αντίθετα τα άτομα ηλικίας έως 14 ετών θα είναι το 10-12% του πληθυσμού, από περίπου 14% σήμερα. Η μέση ηλικία αναμένεται να αγγίξει τα 50 έτη, από τα 44 έτη.

Είναι ενδεικτικό ότι, παρά την αύξηση του προσδόκιμου ζωής και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης, ο πληθυσμός στη Χώρα μας, σύμφωνα με προβλέψεις της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, θα μειωθεί κατά περίπου 300.000.

Συγκεκριμένα, ο πληθυσμός της Ελλάδας το 2050 δεν θα ξεπερνά τα 10.778.997 από 11.082.751 που ήταν το 2005, με τις αισιόδοξες προβλέψεις, ή -με βάση το κακό σενάριο- τα 8,3 εκατομμύρια!

Προσπαθώντας, πέρα από τις μελέτες και τους αριθμούς, να συνειδητοποιήσω την τραγικότητα των συνεπειών αυτών στο άμεσο μέλλον της Πατρίδας μου, νιώθω πως τελικά η πιο επικίνδυνη «νόσος» για το μέλλον της είναι η υπογεννητικότητα πως αυτή η αμείλικτη πραγματικότητα μοιάζει να απειλεί το DNA αυτού του λαού, την Ελληνικότητά του.

Πως εάν δεν ανατραπεί η θλιβερή αυτή πορεία, σε λίγες μόλις δεκαετίες θα μιλάμε για μία... «άλλη Ελλάδα». Μία Χώρα γερόντων, ανήμπορη και αδύναμη όχι μόνο να υποστηρίξει την οικονομία της, αλλά κυρίως την ταυτότητά της.

«Η λύση είναι η εισαγωγή πληθυσμών. Οι μετανάστες και οι πρόσφυγες μπορούν να λύσουν το πρόβλημα της πληθυσμιακής συρρίκνωσης», επιχειρηματολογεί αξιόλογος συνομιλητής μου.

«Διαχρονικά, από την αρχαιότητα, η Ελλάδα υπήρξε τόπος φιλόξενης, κωνευτήρι πολιτισμών», απάντησα και συνέχισα τη σκέψη μου:

100.000 και πλέον παιδιά μεταναστών και προσφύγων μεγαλώνουν ανάμεσά μας, ηγαίνονται σε σχολεία, ονειρεύονται και κτίζουν το μέλλον τους σε τούτη την Πατρίδα. Εξάλλου το πνεύμα του Ελληνισμού ήταν και παραμένει οικουμενικό.

Το θέμα όμως δεν είναι αυτό. Το ζήτημα είναι τι φταίει και φτάσαμε ως εδώ; Πώς

εξηγείται να αυξάνεται το προσδόκιμο ζωής, να βελτιώνονται οι συνθήκες διαβίωσης, να ανεβαίνει το βιοτικό επίπεδο και αντί να αυξάνεται ο πληθυσμός της Χώρας να μειώνεται τόσο δραματικά και επικίνδυνα;

Επιπρόσθετα, η συρρίκνωση των Ελληνικών οικογενειών στη Χώρας μας δεν σηματοδοτεί και τη συρρίκνωση του Ελληνισμού; Εάν ναι, τι συνεπάγεται αυτό για την επόμενη μέρα; διερωτήθηκα.

Τι φταίει αλήθεια; Η Πολιτεία, από μόνη της, μπορεί να λύσει το πρόβλημα με τη λήψη ευεργετικών μέτρων στήριξης της οικογένειας και της πολυτεκνής οικογένειας; Σαφώς και η Πολιτεία οφείλει να αναλάβει το μερίδιο της δικής της ευθύνης, πριν είναι αργά. Εάν δεν είναι ήδη.

Μία Πολιτεία εξάλλου που όλη αυτή την περίοδο της λοιμικής νόσου πήρε τόσα μέτρα και με περισσή ομολογουμένως επιτυχία διαφύλαξε την υγεία των πολιτών της θα ήταν λοιπόν τραγικό εάν δεν αντιλαμβανόταν ότι οφείλει, εδώ και τώρα, να λάβει σειρά ενισχυμένων, ευεργετικών μέτρων.

Να κηρύξει σταυροφορία για τη στήριξη της Ελληνικής οικογένειας, ως ανάχωμα στο μείζονος σημασίας θέμα της υπογεννητικότητας. Θέμα που εάν δεν αντιμετωπιστεί όπως επισημαίνουν οι ειδήμονες και οι σχετικές μελέτες, σε λιγότερο από 30 χρόνια θα μετατραπεί σε πρόβλημα μείζονος σημασίας που θα αγγίξει και την εθνική μας υπόσταση.

Τρομάζει κανείς και μόνο στη σκέψη και τις συνέπειες... Φτάνει όμως η λήψη μέτρων από την Πολιτεία; Ταπεινά φρονούμε πως όχι.

Αλλαγή νοοτροπίας χρειάζεται. Αλλαγή στάσης και αντίληψης για τη ζωή. «Ευτυχία, διάβαζα κάπου, είναι η απόλαυση του εαυτού μας».

Να είμαι ευτυχισμένος που είμαι μόνος μου και άνετα με τον εαυτό μου». Νομίζω, εδώ ακριβώς είναι το πρόβλημα. Πιστεύουμε πως τελικά, ευτυχία της ζωής είναι να χτίσουμε έναν κόσμο γύρω από το «εγώ» μας, τα θέλω και τις επιθυμίες μας.

Εναν κόσμο με δικαιώματα, χωρίς υποχρεώσεις, με θέλω, χωρίς προσφορά. Στον βωμό των «ατομικών δικαιωμάτων» συνθλίψαμε την αγάπη και τη θυσία.

www.ikivotos.gr

Τώρα ενημέρωση με δυναμισμό και ουσία

3. ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΧΘΡΟΣ

Μέσο: ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .25/06/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .25/06/2020

Σελίδα: 31

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΑ

οηση;»

Αναζητήσαμε το νόημα, την ομορφιά και τη χαρά της ζωής στην ικανοποίηση των ακόρεστων επιθυμιών μας και των πλασματικών αναγκών μας και όχι στο δόσιμο, το άνοιγμα και το μοίρασμα.

Στον δημόσιο και ιδιωτικό βίο κυριάρχησε το φαίνεσθαι και όχι το είναι. Απαξιώσαμε τις παραδεδομένες αξίες. Τις ρίζες μας.

Την οικογένεια ως κύτταρο ζωής και ανθοκήπιο, πηγή χαράς και ευτυχίας. «Η ευτυχία δεν βρίσκεται στον περιορισμό αλλά στον έλεγχο του εαυτού σου», θα πει ο Ντεστογιέφσκι και θα συμπληρώσει: «Πρέπει να αγαπάς τη ζωή περισσότερο από το ίδιο το νόημα της ζωής».

Μήπως λοιπόν, πριν αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση και εάν δεν έχει ήδη αρχίσει, χρειάζεται ο καθένας μας από το μετερίζι του να συνειδητοποιήσει το μερίδιο της δικής του ευθύνης;

Να κατανοήσει δηλ. πως ζωή θα πει «όχι να υπάρχουν και επιπλέον να αγαπάς, αλλά να υπάρχουν μόνο επειδή αγαπάς και στο μέτρο που αγαπάς»;

Ζοφερό και αβέβαιο το μέλλον.

Τα παιδιά και οι έφηβοι δεν θα ξεπερνούν το 12% του πληθυσμού, η μέση ηλικία των κατοίκων θα αγγίζει τα 50 έτη και οι οικονομικά ενεργοί πολίτες θα είναι στην καλύτερη περίπτωση 3,7 εκατομμύρια, στα επόμενα 30 χρόνια.

www.ikivotos.gr

Τώρα ενημέρωση με δυναμισμό και ουσία